

1. An - děl - ské již sbo - ry pě - jí, na - ro -
 - dil se krá-lů Král, Bo-hu slá - va, mír na
 ze - mi, li-dem spá - su pří-chy - stal. Ce - lá
 ze - mě at jej sla - ví, zpě-vy an-děl-ské jej
 chvá-lí, temnou no - cí zní až k nám: Na - ro -
 - dil se Kristus Pán. Tem-nou no - cí zní až

2. Ten, jež nebe oslavuje, kníže míru, věčný Pán, / jako dítě na svět přišel, pastýři je uvítání. / Nebeské je slávy prost, vydán lidem na milost, / |: „Bůh je s námi“ nazýván, navždy blízkým stal se nám. :|

3. Kníže míru nám se zrodil, v něm jsme světlo spatřili, / ztracené on vysvobodil, radost, slávu udílí. / Kristus nám svůj život dává, kdo zahynul, znova vstává, / |: už jsme zlého zbaveni, nastal nám čas spasení. :|

T: Charles Wesley, Hymns and Sacred Poems, 1739 / George Whitefield, A Collection of Hymns for Social Worship, 1753 / Bohuslav Vik a Jan Jun M+s: Felix Mendelssohn-Bartholdy, Kritisches durchgesehene Ausgabe, 1877 / Bohuslav Korejs